

Becsületes, jól képzett, szorgalmas kisiparosokat Szegednek!

Városunkban több kisiparostól megvonták az iparengedélyt és egyesek olyan rosszdindulatú híreket kezdtek terjeszteni, hogy most majd sorban mindenkinek megszüntetik az iparüzési jogot. Ez hazugság, szemérmeskedés! Az ellenségnek ad tápot az ilyen hang, hogy zavart keltsen dolgos munkánkban. Vajon jogosan vonták-e meg Schönberger Jenőtől az iparengedélyt, mert adót nem fizetett, a földje után a beszolgáltatásának nem tett eleget, s egy dolgozóval cipőfélést, amit a szövetségben 96 forintért végeztek volna el, 230 forintot fizetett és ráadásul felháborítón csúnyán vegezte el a vállalt munkát. Nyilvánvaló, hogy

az árdragító,

a törvényes kötelezettségeinek eleget nem tévő, rossz munkát végző kisiparosokra nincs a város lakosságának szüksége.

Szegeden számszámra vannak a becsületes, szorgalmas, jólképzett kisiparosok, akik joggal méltatlankodnak a hírnevük csorbításán, mint például Lőkös József volt kocsmáros, aki lakatos mesterségre kapott iparengedélyt. Munkáját egyáltalán nem a közmegegyezésre végezte a közismerten részeges ember. Egy év alatt összesen 200 forint adót fizetett, közel 2000 forint adóhátraléka van, a KIOSZ-tól még az ősszel elvett bélyegeket, amivel mindezt ideig nem számolt el; az válthat ki közmegegyezést, hogy tőle is megvonták az iparjogot.

Pártunk 1953 júniusi határozata helyesen mutatott rá arra, hogy népünk életszínterének fokozatos emelkedéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy különösen falun, vagy a városok külső területein a különböző szakmájú kisiparosoknak a szükségleteknek megfelelően lehetőséget adjunk arra, hogy munkájukkal a lakosság igényeit kielégítsék. Szegeden is

több száz kisiparos kapott iparengedélyt.

A Központi Vezetőség márciusi határozata világosan feltárta a politikai és gazdasági életünkben megmutatókozó jobboldali elhajlást,

amely vonatkozik az iparengedélyek kiadására is. Az ellenség ellen nem harcoltunk elég éberen és Szegeden is egyes intézkedések elferdítették a júniusi határozatot és olyan embereknek is adtak iparengedélyeket, akikről köz tudomású volt, hogy tevékenységükkel országunk építését akadályozzák. 1953 után például elsőként kapott iparengedélyt Pallai Vilmos volt költőmagyarkereskedő — a költőmesterség gyakorlására. Ehhez a szakmához vajmi keveset ért Pallai, aki egyébként a megelőző években kenderáru elvonásáért börtönben is ült. A volt horthysta százados egykori segédjével végeztette el titokban az egyes munkákat. Vagy itt van Zsurkó János, az ismert és hírhedt

volt szegedi cipőgyáros,

akit a felszabadulás után a nép bírósága 8 évi börtönről ítélt, mert a típuscipők talpába és sarkába papírost rakatott s a kiutalt bört elmanipulálta. De menjünk tovább. Markovics Endre volt szegedi papírmagyarkereskedő, fa- és fémtömegcikket

Befejeződött a tanácsai szervezet időszakos kérdéseiről rendezett tudományos előadássorozat

Szombat délelőtt került sor a Szegedi Egyetem Állam- és Jogtudományi Karára, valamint a Magyar Tudományos Akadémia Jogi Főbizottságának Államjogi Északkeleti együttes rendezésében tartott tudományos ülésszak utolsó napi eseményeire. Ekkor Szamel Lajos pécsi egyetemi professzor »A tanácsok és szerveik működésével kapcsolatos eljárás problémák« címmel tartotta meg igen nagy elismerést eredményező előadását. Az előadáshoz hozzászóltak Hábermann Gusztáv, a Szegedi Ügyvédi Munkaközösség tagja, Szecsei Dénes, a Fővárosi Tanács igazgatási osztályának csoportvezetője, Valkó Béla ügyész, Toldi Ferenc, az Állam- és Jogtudományi Intézet tudományos főmunkatársa, Pécsvárdi Ferenc egyetemi adjunktus, Szabó Sándor szolnoki ügyész, Nagy László minisztériumi osztályvezető és Lehel István nyir-

akart nagyban gépesítve gyártani iparengedélye felhasználásával, sőt még más kisiparost is be akart csapni. Arra gondolt ő is a márciusi határozat előtt, mint Fráter János, akit nemrégiben ítélt 15 évi börtönrre a bíróság, hogy most eljött az »ő ideje«... S ezek mind a belvárosban akartak tevékenykedni — más becsületes, jószándékú kisiparosok rovására.

Eber szemekkel kell kísérni az ilyen és ehhez hasonló jelenségeket, a jobboldali elhajlás teljes felszámolása érdekében. Helyesen tették a kerületi tanácsok, hogy az ilyen ellenséges elemek, a nem közmegegyezésre dolgozó, a törvényes kötelezettségeit nem teljesítő, joggal visszaélő kisiparosoktól megvonták az iparengedélyeket. Szeged dolgozóinak érdekei azt kívánják, hogy olyan kisiparosok legyenek városunkban, akik gondosan, határozottan, becsületesen, megrendelőik megegyezésére végzik munkájukat. Ezeknek a kisiparosoknak a neveit oldalakon keresztül lehetne felsorolni, akik továbbra is nyugodtan dolgozhatnak — Szeged lakossága javára.

egyházi ügyész. A hozzászólók által felvetett igen érdekes problémákat Szamel Lajos válaszolt, majd Beér János professzor, az Államjogi Északkeleti elnöke záróbeszédében értékelte a háromnapos tanácskozás munkáját. Kiemelte, hogy az elmélet és gyakorlat dolgozóinak szoros együttműködésével az ankét igen jó munkát végzett és nagyban hozzájárul ahhoz, hogy sikeresen oldjuk meg a tanácsai szervek előtt álló feladatokat. Külön kiemelte, hogy elsősorban az előadások, de ugyanúgy a hozzászólások is komoly tudományos színvonalon mozogtak és a felvetett problémákat mélyrehatóan vizsgálták. Végeztül köszönetet mondott Szeged város Tanácsának, valamint a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara dolgozóinak azért, a lelkes munkáért, amellyel biztosították az ankét komoly sikerét.

Gazdag kulturális és sportműsor az Építők Ünnepén

Május 29-én Szegeden is megrendezésre kerülő Építők Ünnepének jelentős eseménye lesz Szeged kulturális és sportéletének. A nap gazdag programja már reggel fél 9 órakor megkezdődik az újszegedi Bástya (Petőfi) sportpályán. Ekkor kerül sor az Építők—Postás tartalék bajnoki labdarugó mérkőzésre, fél 11 órától pedig ugyanitt az Építők—Postás megyei labdarugó mérkőzésre. A két mérkőzés közötti időben a Szegedi Építőipari Technikum fiataljainak tornabemutatóiban gyönyörködhetünk. Délután 3 órától az újszegedi szabadtéri színpadon díjmentes műsoros ruhabemutatót rendeznek, a Szegedi Ruházati Bolt legújabb divatú női, férfi- és gyermekruhamodelleiből. A műsorban Szeged legjobb kultúr-csoportjai szerepelnek.

Este 8 órától az újszegedi szabadtéri színpadon *Muzsikáló vidám est* címmel a November 7. Kultúrthozonál közös rendezésben változatos, tarka műsort hallhatunk. Népszerű opera- és operett-számokkal, vidám tréfákkal, balettel szerepelnek a szegedi Nemzeti Színház művészei: Iván Margit, Sugár Mihály, Szabady István, Domján Edit, Kovács Gyula, Lakky József, Komlóssy Erzs, Káldor Jenő, Lehoczky Zsuzsa, Mezey Károly. A vidám este jegyeket az építő, fa- és építőanyagipari üzemek kultúrfelelősei, valamint a színház pénztára árúsít elővételben 4, 6, 8 és 10 forintos árban.

A széleskörű kulturális és sportműsor mellett Szeged dolgozó az újszegedi ligetben egész napon át a legváltozatosabb szórakozási alkalmakon vehetnek részt, a dolgozók gyermekei pedig ingyenes gyermekparkban tölthetik idejüket.

— A SZÓVŐ ELOKÉSZÍTŐ műszakiak részére klubnapot rendez a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület 25-én, szerdán délután 5 órai kezdettel az MTESZ előadótermében, Horváth Mihály utca 3. szám alatt. Cérnázó naponkénti műszaki ellenőrzés rendszere és egyéb kérdések címmel. Vitevezető Kuraly Antal főtechnológus.

Főiskolai Napok Szegeden

A szegedi Pedagógiai Főiskola ebben az évben másodízben készül a Főiskolai Nap megrendezésére, hogy a nyilvánosság előtt bemutassa oktató-nevelő, kulturális és sportmunkájának eredményeit.

Az idei Főiskolai Napok is, május 28-án és 29-én gazdag, változatos programot ölelnek fel. A megnyitó ünnepélyen, amely 29-én, vasárnap délelőtt 11 órakor lesz a Szabadság-filmszínházban, részt vesz Bárdos Lajos Kossuth-díjas érdemes művész, kit ebben az évben tüntettek ki Kossuth-díjjal a magyar kórusművészet terén évtizedeken keresztül végzett nagyszerű eredményeiért. Bárdos Lajos, mint zeneszerző, a Bartók—Kodály utáni nemzedék legjelentősebb egyénisége a kórusirodalom területén. Alig van kórus az országban, amely műveit ne énekelné. Az emberi hang, a kórushangzás oly kiváló ismerője, hogy derűs, életvidámsággal teli kórusművei mind a kórustagok, mind a közönség kedvencei.

Bárdos Lajos a Főiskolai Nap megnyitó ünnepségén több művét is vezényli. A Kortárs című népdalrondóját lakodalmas táncok dallamából, amelyet erre az alkalomra a főiskolai énekkar számára készített. Ugyancsak a szerző tolmácsolásában hallhatjuk Szeged felől című egyik legnépszerűbb kompozícióját is, amelyet éveken ezelőtt a szegedi Főiskola Kamarakórusának írt és ajánlott, s melyet első bemutatóján ugyancsak személyesen vezényelt. Ez a mű azóta már eljutott a világ-hírművész, sok-sok országban ismertté tette városunk nevét és népdalait. A műsor befejezőszámaként a főiskola énekkara a két gyakorló iskola uttóró énekkarával kereti.

— A IV. ORSZÁGOS PEDAGÓGUS-NAPOT június 5-én rendezik az idén. A központi ünnepség 4-én lesz az Országházban, ahol mintegy hetven pedagógus — az ország legjobb nevelői: óvónők, tanítók, és tanárok — kapják meg a Kiváló Óvónő, Kiváló Tanító és Kiváló Tanár kitüntető oklevelet és az ezzel járó pénzjutalmat. Ugyancsak ezen a napon tartják a megyeszékhelyeken is azokat az ünnepségeket, amelyekre átadják a legjobban dolgozó nevelőknek az »Ok-

együtt Bárdos Kőlcsey versére szerzett Négyszó című kánonját (A haza minden előtt) adja elő. Ugyancsak ez az egyesített 200 tagú kórus mutatja be a Főiskolai Nap másik újdonságát is, dr. Szeghy Endre, a főiskola professzorának Édesanyámhoz című művét, Vargha Károly versével. A főiskola énekkara ezeken kívül is több nagyszabású mű bemutatására készül. A női-kar Bartók: Gsujogató-ja mellett Kodály legnagyobb női-kari művét, a Pünkösdlőt adja elő. A vegyeskar pedig Kodály Liszt Ferenchez című hatalmas méretű kompozícióját Vörösmarty ódjára, a magyar kórusirodalom egyik legnagyobb igényű alkotását. Az énekkari számok körét bezárja Muradeli: Ifjú békeharcosok indulójának, a békeharc lelkesítő himnuszának előadása.

A műsort színessé és változatossá teszi a főiskola tánc- és színjátszó együttesének fellépése is. A táncsoport a tápi sodrófonó táncot adja elő, a színjátszó együttes pedig részleteket mutat be Gorkij: Ellenségek című művéből.

28-án, szombaton délután 5 órakor testnevelési ünnepély lesz a Haladás sporttelepén, melyen a főiskola testnevelés és más szakos hallgatói, továbbá a két gyakorló iskola tanuló változatos, zenés-társas gyakorlatokból, atlétikai számokból tartanak bemutatást. A főiskola különböző tanszékei és a gyakorló iskolák kiállításokat rendeznek, amelyek közül különösen figyelmet érdemel a rajztanszék képművészeti kiállítása. A Főiskolai Napok műsorát 29-én, vasárnap este a végző hallgatók búcsútársa zárja le a főiskola dísztermében, bensőséges műsor keretében.

— A IV. ORSZÁGOS PEDAGÓGUS-NAPOT június 5-én rendezik az idén. A központi ünnepség 4-én lesz az Országházban, ahol mintegy hetven pedagógus — az ország legjobb nevelői: óvónők, tanítók, és tanárok — kapják meg a Kiváló Óvónő, Kiváló Tanító és Kiváló Tanár kitüntető oklevelet és az ezzel járó pénzjutalmat. Ugyancsak ezen a napon tartják a megyeszékhelyeken is azokat az ünnepségeket, amelyekre átadják a legjobban dolgozó nevelőknek az »Ok-

A közérkölc védelmében

kal és kicsinyes erkölcsi nézeteikkel együtt, gondolta magában, minek ekkora hűhót csapni ilyen semmiség miatt?...

Megindítani a vizsgálatot,

lefolytatni az eljárást? Hiszen egészen más feladataink vannak... Meg kell védenünk a nyugati kultúrát a vörös veszedelemtől... Egyébként ezek a képek nem is annyira rosszak. Talán érdemes is lenne egyszerűket megmutatni az ezredbeli bajtársaknak a legközelebbi találkozózn? Legalább egy kicsit fölélénkítenék az unalmas, ezerszer átrágott, elcsépelet háborús visszaemlékezéseket. Nagy gonddal kiválasztott néhány képet, aztán sóhajta hozzálátott a vádirat megszerkesztéséhez: "... Erőlyesen fel kell lépünk a közérkölc megfertőzőivel szemben. A közvélemény felháborodva követeli..." Talán jobb lenne így... Megbotránkozással követeli...? Nem, jobb lesz a "felháborodva", mégis hivatalosabban hangzik.

Az ügy végre a bíróság elnökehez, Waldmüller urhoz került. A méltóságos, kopasz emberke futólag, s minden különösebb érdeklődés nélkül nézte át az iratokat, ügyet sem vetett a két borítékban levő mellékletre, s rögtön átadta az egész aktasomót a két ülnöknek. Az első ülnök, Kizevter, félkörben kiterítette íróasztalán a két boríték tartalmát — mindössze 15 darab volt benne. Így is tele lett velük az egész asztal. Odatámasztotta őket a tintatartóhoz, a bélyegzőpárnához, az aktasomók mellé és könyvek széléhez. Az ülnök moho, krokodilszemmel vizsgálta sorban őket, miközben püffedt hasán az aranyláncot babrálta vaskos ujjaiával. Végül az ajtó felé sandítva 14 képet eltett bagaria táskájába. Tárgyi bizonyítéknak egy is elegendő lesz, gondolta.

A második számú ülnök, báró von Pirwitz, úgy rendelkezett, hogy az ügycsomót küldjék el a lakására. Egy kihálófélben lévő ősi, nemesi család sarja volt a báró, afele kékvér, Elragadtatással nézegette a

legutolsó gyanús fényképet és zseniális fedlekenységéből kifolyólag egy egész nap otthagya íróasztalán. A báró egyetlen fia éppen ezekben a napokban tette le utolsó vizsgáit a főiskolán — nem mintha birtokában lett volna a szükséges ismereteknek, hanem mert elég duzzadt volt a papa ersénye. Egyszóval a drágalátos csemete behatolt apja dolgozószobájába, amikor nem tartózkodott ott senki, és ettől az időtől nyomtalanul eltűnt a legutolsó kép is.

Waldmüller, a bíróság elnöke, mit sem sejtve megkezdte az ügy tárgyalását, fölolvasta a vádiratot és megkérdezte a vádlottat, mit tud felhozni a maga védelmében?

— Csak azt, hogy ezek a képek nem is olyan rosszak — kezdte Baber —, mindenestre nem rosszabbak, mint az amerikai újságok és folyóiratok, amelyekben minduntalan találhat az ember különböző "erdekés" felvételeket.

— No, de hiszen vannak nekünk bizonyítékaink! — kiáltott fel az ügyész, mint aki biztos a dolgában.

— Lássuk a bizonyítékokat,

— szolt az elnök. De a csodálkozástól távta maradt a szája: a boríték üres volt. Általános megdöbbenés lett úrrá a teremben, a jelenlevők rosszalón csóválták fejüket. A libériás öreg őrmester gonoszka-san vihogott magában.

Mit volt mit tenni, a bíróság bizonyítékok hiányában kénytelen volt a vádat elejteni, a vizsgálatot megszüntetni.

Egyébként pedig néhány nap múlva a rendőrség és a bíróság szervei ugyanilyen szemfényvesztő bűvészműtatványt rendeztek a fentebb leírt illedelmes közvélemény számára. Ugyanazon kezek között ment át az ügy, mint az előbbi. Egy fiatalember ellen emeltek vádat, aki egy betöltött köréculát olvasott föl jó ismerősei körében. Nyugat-Németország újrafelfegyverzése elleni tiltakozásra hívta fel a berlinieket. Ezt a röplapot is egy két borítékba zárták és csatolták a följelentéshez. Ez alkalommal azonban a tárgyi bizonyíték nem tűnt el. Ellenkezőleg! Amíg megjárta a különböző fórumokat, a két boríték tartalma csodálatosképpen százra gyarapodott.

Karl Stitzer

— Maga hülye! — mondta felsőbbbégel az ügyeletes altiszt egy nyugatberlini rendőrőrszobán a fiatal rendőrnök, aki éppen az imént tért vissza szolgálati körútjáról. — Az ilyen vacakokat minek elko-bozni?! — s ezzel mérgesen lecsapta a képszlapon a szék, amit a rend bűz-gőre nyújtott át neki. A képszlom nagyot csattant az asztalon és legyezőalakban széthullott minden irányban.

— ... Hiszen ezek illetlen dolgok... az ilyen fényképek terjesztését tiltja a törvény... — mentegetőzött a felsőbbbégeltől ígygen lepocskondiázott fiatal rendőr, és egy kicsit több biztonsággal folytatta: — Mindenesetre, szabályellenes. Az újságárus jól tudja, hogy az ilyen képek árusítását szigorúan büntetik. Titokban adogatta el a képeket, mőghozzá éppen egy 16 éves lánynak adott egyet, ahogy rajtacsíptem.

Az ügyeletes mint mondhatott volna az ilyen nyomós érvvel szemben, hát csak egy cinikus megjegyzésre szorítkozott.

A szóbanforgó képszlapok

valóban ocsmányok voltak, egyik visszataszítóbb, mint a másik, egy szóval: sőt! pornográfia. Körülbelül 200 lehetett belőlük. Az ügyeletes most már kissé tüzetesebben átnézte a lapokat. Jó tizesztendőt szolgált a hitleri hadsereg hivatásos állományában, s az efafta „művészet” jelentős szerepet játszott katonaleletében. De végső soron, még mindig volt kiegészítendő való az emlékeztében elraktározott készletekben.

— Aztán legalább adott róla nyugtát? — kérdezte.

A válasz igenlő volt.

— S összeszámozták, hogy hány képet kobozott el?

A második kérdésre tagadón válaszolt a rendőr. Ennyi képet átszámozni az utcán nyilván nagy feltűnést keltett volna. A járőrelők így is köréjük csődültek, amikor az újságárusall vitázott. Ezért aztán csupán egy rövid céculát írt: „Egy csomó illetlen tárgyú képszlapot elkoboztam”. A céculát aláírta, ráírta még szolgálati számát is, majd odaadta a rikkancsnak.

— No rendben van, írja meg a jelentést — mordult rá beosztottjára az ügyeletes.

A fényképek tüzetes átnézése alatt az